

AZ ÚR MEGÁLDOTT

"Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban" (Efézus 1:3).

Az áldás szó a hívő ember szótárába tartozik. Ezt a szót használja, amikor valami jót kér Istentől és amikor imájában vagy énekében dicséri az Urat. Áldással kíván jót testvéreinek. Áldás jelent minden jót és szépet az istenfélő részére.

A szó jelentése és használata nem minden hívő elméjében tisztázott. Ha az áldás Istentől jön, akkor az *adományt*, ha embertől jön akkor *kívánságot* jelent. Az újszövetségi görög nyelvben az áldás szó helyén "eulogia"-t olvasunk. Az eulogia betűszerint "jó mondást", "dicsérő beszédet" jelent. Ebből a szóból vette át az angol nyelv a "eulogy" szót. Eulogy szót használjuk az olyan be-

szédek megnevezésére, amelyeket rendszerint elhunyt testvéreinkről mondunk a temetések alkalmával.

Amikor Isten áld, azaz amikor Isten mond szépet rólunk, vagy dicsér, akkor azt mindig követi érezhető, értékelhető ajándék, vagy jó-tétemény. Amikor a lelkész "megáldja" a gyülekezetet, akkor *jót és szépet mond*, de a szép mondás elhangzása után rendszerint nem történik semmi. A lelkész nem ad, csak mond, legfeljebb kíván. A bibliai apostoli áldás is kívánság. Olyan dicsérő szót, amelyet örökkévaló jó követ, csak Isten mond, közvetítők nélkül. Mi hívők is áldjuk az Urat és magasztaljuk Istent, de ez főleg ajakszolgálat, amelyet adomány nem kísér. Mit adhatunk mi Istennek?

Most, hogy "Az Úr megáldott" témával foglalkozunk, az áldás szó lelki jelentését kívánjuk kihangsúlyozni. Bátorítást nyerünk erre Pál apostol szavaiból, akinek mondásával teljes szívvel egyezünk: *"Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istentől való lelket, hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk"* (I. Kor. 2:12).

Az a lélek, ami *Istentől való*, képesít minket is, hogy Isten áldásaiban meglássuk a maradandó értékeket, a lelki kincseket. Az Úr dicső ajándékokkal áldotta meg Amerikai Magyar Baptista Szövetségünket. Vegyük számításba ezeket a lelki áldásokat hálás szívvel és Istenünk dicsőítésével.

I.

Isten megáldotta szövetségünket a század elején, 75–80 évvel ezelőtt olyan testvérekkel, akik nem *élő* gyülekezetet kerestek, hanem *élő*, bi-

zonyságtevő gyülekezeteket alapítottak. Ennek az úttörő munkának lett az eredménye később a Szövetség.

Ezek a kivándorló, anyagiakban szegény, de lelkiekben gazdag elődeink ahol munkát kaptak, ott telepedtek le, s ahol letelepedtek, *"azonnal elkezdtek otthonukban a házi istentiszteletek tartását"* (Az Amerikai Magyar Baptisták Történelme, 10. old.). *"Ezen kicsinyben kezdett lelki tűz... rövid időn belül kis gyülekezetté alakult"* (10. old.).

Amikor az amerikai baptistáktól némi anyagi támogatást kaptak: *"Még nagyobb lett a bátorságuk lép-ten-nyomon vallást tenni Megváltójukról, bámulatos eredménnyel"* (10. oldal).

Az Úr megáldotta elődeinket a tanúbizonyságtevés lelkével. Ennek a léleknek a jelenléte nélkül nincs misszió, megtérés és még a meglevő közösség is kihal. Hogy létezik Amerikai Magyar Baptista Szövetség, hogy ma még itt lehetünk, azt az Úr lelke által működő elődeinknek köszönhetjük.

Olvasunk a fent idézett könyvben ilyen jelentéseket: "1911-ben a gyülekezetek 126 bemeztést jelentettek, amely 55%-os szaporodásnak felel meg" (16. old.). A tagok számáról itt nem szól a könyv. De a könyv 27. oldala közli, hogy az "1936. évi jelentésben (nyugat Kanadát nem számítva) 2416 tag volt 131 keresztséggel." Ezek az aránylag kis számok nagy jelentőségű eseményekről tanúskodnak. Lehetetlen nem észrevenni és megbizonyosodni, hogy Isten áldó Lelke vezérelte elődeink által megkezdett szent munkát. Bizonyította ez áldott eredmény azt az újszövetségi tanítást is, hogy az Istenországa terjesztéséhez, az emberek megmen-téséhez elsősorban nem gyülekeze-

(Folytatás a 3. oldalon)

Egyetlen szó...

Egyetlen szó és kozmosz lett a kaosz.
Egyetlen Szó s az Ige testté lett.
Egyetlen Szó s ez elég volt ahhoz,
hogy a halálon úr legyen az Élet.

Egyetlen Szó s megnyílt a vak szeme,
beszélget már az Imént még néma,
tisztta lett a belpoklosok keze,
nyoszolyáját viszi boldog béna.

Egyetlen Szó és elül a bőszi vihar,
lecsendesül a háborgó tenger,
a közönyös tömeg hozsánát rivall,
feltámad a holt, gyógyul beteg ember.

S az utolsó Szó ott, fent a kereszten,
halkan suttogja: "Elvégeztetett."
És aki meghallja, hiszi, elfogadja:
elnyerte már az örök életet.

Fejlesztés András

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor designate:

Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor designate:

Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai:

Molnár Balázs, Fülöp Árpád, Gerő Sándor

**Second Class Postage Paid and Entered
at Cleveland, Ohio and Additional Offices**

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

F O N T O S:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

**Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.**

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High St.,
New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Alelnök: DR. BÉLA UDVARNOKI, 609
Woodridge Drive, Murfreesboro, North
Carolina 27855 — Tel.: (919) 398-4646

Főtitkár: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMER
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

Szemle

LAPUNK MÁSODIK OLDALÁN, az első oszlopban több változás található. Változás állt be a szerkesztő nevében és a szerkesztők számában. Olvasóink bizonyára tudni szeretnék, hogyan történt a változás és miért lett szükség több szerkesztőre. A szerkesztő változás oka az, hogy Hunter-Vadász János testvér, aki lapunkat két és fél éven át szerkesztette, a Misszió és Irodalmi Bizottság 1981. januárjában, Palm Bay-ben tartott ülésén lemondott a lap vezetéséről. A bizottság a lemondást elfogadta. Vadász testvér saját elhatározása és saját indokai alapján, önként tette le a munkát. Ez a lemondás készületlenül érte a bizottságot. Két és fél évvel ezelőtt abban a reményben volt a bizottság, hogy a szerkesztés ügye hosszabb időre megoldást talált.

* * *

ÚJ SZERKESZTŐRŐL kellett gondoskodni. Szövetségünk vezetősége, a Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke, valamint a szerkesztő bizottság tagjai a régi szerkesztő felé fordultak bizalmukkal. A régi szerkesztő mindekképpen "rég", és a munkát csupán a rendkívüli körülményekre való tekintettel vállalta újból, bizonyos feltételekkel. A fő feltétel az volt, hogy kapjon segítő társat a szerkesztés munkájának a végzéséhez. Lapunk irodalmi részének az elkészítése fiatalabb egyénnek is gondot és fáradságot okoz. Az új szerkesztő, bár az Úrtól eddig jó erőt és egészséget kapott, már nem olyan teherbíró, mint volt. Amikor az Úr munkája olyan helyzetbe kerül, hogy minden erőt latba kell vetni, akkor az új szerkesztő úgy vélte, hogy most ki kell lépni a "nyugalomból". A szerkesztő társ neve olvasható lapunk második oldalán. Ez a munkatárs, kedves testvérünk, nem ismeretlen amerikai

magyar baptista szövetségünkben. Pontosabban úgy mondhatnánk: jól ismert. Az Úr gyermeke és az Úr szolgálója, megbízható keresztyéni jellemű. Munkájára mindannyian bizalommal tekinthetünk.

* * *

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK a szabad országokban élő magyar baptisták szabad lapja marad. Az evangéliumi címet és jelleget nem fogjuk egyoldalról szemlélni és használni. Az evangélium lényege az, hogy közli a "jó hírt" az "örömhírt" és figyelmeztet a "rossz hír" forrására, a sátán munkájára. Erre a szemléletre maga Krisztus tanított és utasított. Az evangéliumi légkörben együtt örülünk az örülőkkel és együtt sírunk a sírókkal. Az evangélium üzenete vigyázatra int. "Józanok legyetek és vigyázatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen." Így figyelmeztet Péter apostol az első leveleiben (5:8). Az evangéliumi szolgálathoz tartozik egyrészt Isten jóságának a hirdetése, másrészt az ördög munkájára való felfigyelés. A világiasság, a közömbösség, az istentagadás, a krisztusiak üldözése az ördög munkája. Ha behunyjuk szemünket az ördög munkája felett, ne csodálkozunk, ha a hallgatók betömik füleiket a jó hír, az evangélium hallása elől. Evangéliumi kötelességünk, hogy szemmel tartsuk úgy a jó hírt, mint a rosszat.

* * *

A SZERKESZTŐK a hívő olvasók testvérei, imádságos támogatásába ajánlják magukat. Kérik ezt a támogatást, mivel tudják, hogy nincs tökéletes szerkesztő és azért is, mivel nem lehet olyan lapot szerkeszteni, amelynek minden cikke, mindenki-nek tetszik. Kérjük olvasóinkat, hogy pótolják a szerkesztők emberi fogyatékosságait buzgósaágos imával és testvéri segítséggel. Ha az Úr fogja irányítani lapunkat, célhoz fogunk érni.

HARANGLÁB

1981. március 15-én Gerő Sándor torontói lelkipásztor testvérünket az Úr hazahívta a mennyei otthonába. "Az igaznak emlékezete áldott," olvassuk a Szentírásban. Az igaznak emlékezete nem csak áldott, hanem az "igazak" szép emléket állítanak maguknak földi életükben. Ezt tette Gerő testvérünk is.

Ifjú korától kezdve kifejezést adott költői hajlamának s hitét, az Úrban való örömet, a szolgálat szépsége fellett érzett gyönyörét és a sátán romboló munkája okozta bánatát versekbe foglalta. Ezek a versek a szavak zenéje és csengése útján közvetítik Gerő testvér érzéseit és üzenetét.

A verseket — 185 rövidebb-hosszabb költeményt — neje, Júlia és

leánya Dorottya összegyűjtötte és a torontói gyülekezet közreműködésével könyv alakban közrebocsátotta. A könyv címe: "Harangláb". A könyv ára 8.00 dollár. Megrendelhető az alábbi címen:

Hungarian Baptist Church
157 Falkirk Street
Toronto, Ontario
Canada, M5M 4K4

AZ ÚR MEGÁLDOTT

(Folytatás az 1. oldalról)

tek, hanem megtért, bizonyágtevő emberek kellene.

Ezeknek az elődöknek a munkáját a megtérések, ezt követőleg a gyülekezet alapítások és ezután a templomépítések jellemzik. Ma a magyar gyülekezetek megszűnésének és sok templom bezárásának az idejét éljük. Sietek kijelenteni, hogy ezt a fejleményt sok tekintetben rajtunk kívül álló okok hozták létre.

Az Úr megáldott ma is egy létszámban lecsökkent, de kitartó és hűséges közösségi tagsággal. *Nem tudom melyiket csodáljam jobban: elődeink lelkesedését, vagy mostani testvéreink kitartó szeretetét?* Közismert lélektani megállapítás az, hogy a siker lelkesít, s a sikertelenség csüggeszt. Amikor fejlődés van, mindenki buzgó, de amikor a fejlődés a nemzeti és társadalmi körülmények miatt megáll, akkor kell és akkor jelentkezik az igazi hűség és a kitartó lélek. Lélektanilag a mostani helyzet nagyobb meggyőződést és bizakodást és az Úr ügyében való erősebb buzgalmat kíván, mint amikor minden jól ment, új gyülekezetek alakultak és a meglévők növekedtek.

Kik ezek a kitartó hívők? *Ti vagytok.* Áldjuk az Urat egymásért, egymás hitéért és bátorításáért. Kérjük Istent, hogy mondja nekünk is: *immár légy áldás.*

II.

Az Úr megáldotta az Amerikai Magyar Baptista Szövetséget olyan lelkimunkásokkal, akik az apostoli időkben végzett munkához hasonlóan törték az ugart Isten lelki mezején és vetették az Ige magvát. Itt megint az *áldás* szóra helyezem a hangsúlyt. Isten áldása csodás eredményeket hozott. Nem csoda az, hogy egy teológiailag, sőt középiskolailag nem képzett egyén, *Ulbrich Sámuel* lapot alapít Evangéliumi Hírnök címen s ez a lap ma is éli 73. életévét. Lapot kezdeni nem nehéz. Olyan lap alapítás, amely evangéliumi és túléli az alapítót és túl fog élni minket is, az már magán hordja az áldás bélyegét.

Nem csoda az, hogy egy *Orosz István*, aki soha sem járt teológiai iskolába, teológiai iskolát alapított? Jó volt ez az iskola? Magasrendű volt?

Erre a kérdésre misszióink fellendülése felel. Az a teológiai iskola jó, még ha a hivatalos egyháziak véleménye szerint alacsony akadémiai fokon áll is, amelynek növendékei *eredményes munkát végeznek.* Az Úr áldását az igazolja, hogy az amerikai magyar baptisták a teológiai iskolát nem a teológiai tudomány fejlesztéséért alapították, hanem a lelkek megmentéséért és Is-tenországa terjesztéséért.

Ha ebből a bibliai szempontból nézzük az itteni teológiai képezést, akkor megint csak azt kell mondanunk: az Úr megáldott.

Ennél a pontnál emlékeznünk kell az áldásnak olyan jeleire, amelyeket nem sokszor említünk. És itt azokra a magyar testvéreinkre gondolunk, akik a magyar baptista családokban és gyülekezetekben hallották meg az Úr hívó szavát, hogy az Ő munkásai legyenek. Nem vagyok elég tájékozott abban, hogy mindazok nevét felemlítsem, akik a magyar hívő otthonokban és gyülekezetekben nyerték az indíttatást arra, hogy a hívást elfogadják. Nem a volt magyar prédikátorokra gondolok, akik a magyar misszióban működtek. Ezek méltatása külön alkalomra tartozik. Azokra gondolok, akik tágabb mézőkön, az angol nyelvű közösségekben szolgáltak, vagy még ma is szolgálják az Urat. Ezekben a munkásokban a magyar lelki hagyományok éltek és élnek s ezek a beoltott lelki erők tették őket eredményes szolgálkák. Megemlítem dr. Kontz Emilt, Kautz Ödönt a régebbiekből. Ma is szolgál dr. Balla György, Bretz Tivadar, Bán József, Gáspár Sándor, Dr. Molnár Károly és ifj. Szász István. Ezek mind a magyar baptista misszió gyümölcsei.

Emlékezésünk tovább visz azokhoz, akik külföldön szolgálják az Urat. Cserepka János, dr. Cserepka Margit Bolíviában, Lehotay Emese Kenyában, Wright Ruth Nigériában, Steiner József Monte Carlóban teljesítik az Úr parancsát. Ezeket a testvéreket úgy kell vennünk, mint akik az Úr áldását jelentik Amerikai Magyar Baptista Misszióink részére. Munkájuk emléke azután is megmarad, amikor magyar szövetségünk már nem fog létezni. Az áldást nem

fogja kikezdeni az idő vasfoga. *Az Úr maradandó jóval áld.*

Akik neveit megemlítettem, itt szolgáló lelkipásztorokét és külföldön működő misszionáriusokét, egyek abban, hogy mind magyar baptista szülők gyermekei és a legtöbbje magyar baptista gyülekezetben nyerte az első lelki oktatást.

Ha szabad az Úrban dicsekedni, akkor ajkunk dicsekvésre nyílik azért, mert kis magyar baptista közösségünket ilyen aránytalanul magas számú értékes, áldozatkész lelki munkás gazdagítja.

III.

Az Úr megáldotta misszióinkat olyan rendszerrel, amely más felekezeteknek is példaként szolgál. Meg kell néznünk a magyar lapok vallásos jelentéseit a gyülekezeti összejeveletekről és működésükről. A nem baptista magyar gyülekezetek megelégszenek heti egy, a vasárnap délelőtti istentisztelettel. Néhol már amint olvassuk, tartanak hétközi bibliaórákat. A mi népünk még mindig a gyülekezetekben "él". Hetenként háromszor is együtt vannak.

Megáldotta misszióinkat az Úr áldozatkész lelkületű tagokkal. Nincs szükségünk sem táncra, sem alkohol fogyasztási alkalmakra, hogy az Úr Jézus gyülekezete anyagi kötelezettségeiről gondot viseljünk. Borral, táncsal vajon milyen lelki közösséget lehet táplálni? Minket az Úr jobb lelki ízléssel áldott meg.

IV.

Az Úr megáldott olyan testvérekkel, akik ma is az elődök tanúbizonyságtevő lelkületével bírnak. Gazdagok vagyunk, amikor figyelembe vesszük, hogy minden gyülekezetben találunk olyan tagokat, akik nem csak a templom körül szolgálnak, nem csak a pénzt kezelik, hanem szószékről is hirdetik az ígét és imaórákon buzdítják testvéreinket. Az áldás abban a tényben van egyrészt, hogy gyülekezeteink tagjai ezeknek az ún. "laikus" testvéreknek a szolgálatát értékelik és szívesen veszik, másrészt abban, hogy ezek a teológiai diplomával nem rendelkező testvérek képesek az Úr üzenetét közölni. Ezek az atyafiak a legjobb tankönyvből, a Szentírásból veszik ismereteiket. Nagy áldás az, amikor a lelki táplálékot nem egy néhány hivatásos, nagyon is kevés

munkás szolgálja fel. A nyáj nem marad éhen.

V.

Végül az Úr megáldott és felújított reménységgel. Magyar baptista misszióink végét már sokszor megjövendöltük és a kimúlt szövetséget elméletünkben már sokszor eltemettük. A közmondás azt tartja, hogy akinek a halála hírét terjesztik, az sokáig él. Szövetségünk még él s orcánk pirulásával ismerjük el kishitűségünket. Az Úr a megszégyenítés által buzdít: legyetek jó reménységben. Az ügy az enyém és én azt megtartom.

Fogadjuk az áldást örömmel és töretlen munkakedvvel.

Dicsérjük Őt a zsoltárossal: "Áldjad én lelkem az Urat és el ne felejtkezzél semmi jótéteményéről."

*

(Dr. Udvarnoki Béla konferenciai előadása — New York, 1981. július 10.)

FELHÍVJUK OLVASÓINK FIGYELMÉT,

az angol részben található Kornya Mihályról írt cikkekre. Ajánljuk ezt a cikket, amelynek folytatása következik, ifjainknak. Hadd tudják meg a magyarul nem nagyon olvasó és értő gyermekeink, ki volt Kornya Mihály, aki a nagy baptista missziómunkások között, világviszonylatban is az első sorában áll. Dicsékedjenek Kornyával az Úrban és adjanak hálát az Úr ezen értékes szolgáljáért.

U.

A FRIEND WHO STANDS BY:

When trouble comes your soul to try,
You love the friend who just stands by,
Perhaps there's nothing he can do,
The thing is strictly up to you,
For there are troubles all your own,
And paths the soul must tread alone.
Times when love can't smooth the road,
Nor friendship lift the heavy load.
But just to feel you have a friend who will stand by until the end,
Whose sympathy through all endures,
Whose warm handclasp is always yours,
It helps somehow to pull you through,
Although there's nothing he can do.
And so with fervent heart we cry,
"God bless the friend who just stands by."

Author unknown.

Az olvasó kérdez

"Gondoljátok e, hogy ezek a Galileabeliek bűnösebbek voltak valamennyi Galileabelinél, mivelhogy ezeket szenvedték? ... Vagy az a tizenennyolc, akire rászakadt a torony Siloámban és megölte őket, gondoljátok e, hogy bűnösebb volt minden más Jeruzsálemben lakó embernél?" (Lukács 13:2,4).

Büntetésből halt meg a 18 ember Siloámban? Minden szerencsétlenség büntetés? Miért szenved, vagy bűnhődik az ártatlan?

* * *

Az olvasó egyszerre három kérdést tesz fel. A "miért" kérdésre a válasz az, hogy mert a tornyot rosszul építették. Floridában ez év tavaszán egy épülőfélben levő ház összeomlott s maga alá temetett több munkást, akik életüket veszítették. A "miért"-nek van természetes oka is. Repülő-szerencsétlenség, hajó-süllyedés, autó-baleset, égő ház okozhat halált. Ugyanígy a szélvész, földrengés, vízár megöl sok embert. Végül is akár történik szerencsétlenség, akár nem, mindenki meghal, az egyik fiatalon, a másik idős korban. Ki előbb, ki utóbb. A különbség csupán az időpontban és az elmúlás körülményeiben van. Mi emberek is a teremtés, a természet részei vagyunk és testileg a természettel élünk vagy halunk.

Minden szerencsétlenség büntetés? Az előbb mondottak alapján nem. A halál a Biblia szerint általános büntetés, mint ahogy a bűn is általános. A bűn hatalmát és veszélyességét mutatja az, hogy a bűn nem csak vízszintes irányban terjed, az emberek között, hanem képletesen szólva, függőleges irányban is, azaz terjed az időben is. Elindult a paradicsomi bűnesetnél és itt van ma is. A bűn mindenkit érint, mindenkit halálos veszélybe dönt. Ezért érint mindenkit a halál is. A büntetés, a halál ezek szerint legfeljebb abban áll, hogy az egyiket előbb, a másikat utóbb éri. A fiatal tovább szeretne élni. Viszont az élet sem mindenki részére "jutalom". Sok ember az életet tartja büntetésnek és öngyilkos lesz.

Miért szenved, vagy bűnhődik az

ártatlan? A felhozott bibliai versek tartalmából kitűnik először az, hogy az Úr szerint ezek az emberek, akik elpusztultak, személy szerint nem "bűnhődtek." A szenvedés, a baj a bűn következménye. Mindenki szenved alatta és miatta. Pál apostol a római levélben (3:10,12) idézi és megerősíti a zsoltáros szavait (14:1, 3): "...nincsen csak egy igaz is; nincs aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is." Ezt mondja az Írás. Ki szenvedhet ártatlanul? De gondoljunk arra is, hogy Isten felhozza a napját és esőt ad úgy a gonoszokra, mint az igazakra. Megkérdézhetnénk, miért sűt a nap a bűnösökre?

A hívő részére két fontos tanulságot találunk: 1. Vigyázzunk. Nem tudjuk, mikor jön a hívő szó. Legyünk készen. 2. A döntő dolog: mi lesz a természetes, vagy szerencsétlenség miatt bekövetkezett testi halál után? Ha bölcssek vagyunk, akkor a jövő életre több figyelmet fordítunk, mint a múlt földi létre.

U.

Homokba írd!

Mint egykor Jézus
a farizeusok bűneit,
Homokba írd
mi bánt,
mi sújt,
mi szégyenű!

A lenge szél így elsimítja,
ráterül a feledés homokja.
És megmarad
mi jó,
mi szép,
mi lelkesű.

Mint egykor Jób
hitvalló szavait,
sziklába vésd
hogy él,
hogy véd,
hogy szabadű!

S ha jönnek megfáradt nemzedékek,
Jézusban találnak menedéket.

Gerő Sándor
(A "Harangláb" c. könyvéből)

Az öröm akkor tökéletes, ha terjesztjük.

* * *

Azt mondod: Isten útjai sötétek?
Nem az útjai, a szemed homályos.

Matthias Claudius

Misszió mezőkről...

AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK...

Húsvét vasárnapján, délután Montreálban (Kanada) *Lehotay Győző* és *Mária* kedves otthonában ültünk s hangszalagon hallgattuk Emese bizonyágtételét. Emese, Lehotayék leánya Afrikában van, s mint az Úr küldötte ott szolgál.

Hallgatás közben gondolataim visszaszárnnyaltak Magyarországra, a kispesti Kisfaludy utcai baptista imaházba. Az 1940-es évek elején a Lehotay házaspár a gyülekezet előtt állt, karjukon kisleányukkal: Emesé-

Lehotay Emese

vel, akit az Úrnak ajánlottak és mi hálaadással imádkoztunk a gyermekért. Gondolataim még messzebb vittek egy-két évvel. Lelki szemeim elé jött Mária, Emese édesanyja, amint egy gyülekezeti órán a felvételéről volt szó. Mária könnyes szemekkel közölte, hogy előbb nem hitt Istenben s most boldogan tett bizonyosságot hitéről az Úr Jézusban.

Sok év elteltével, a második világháború borzalmait és az 1956-os magyar szabadságharc kegyetlen leverése után Lehotayék Montreálba kerültek. Most újból átértékelték a múlt örömeit és keserűségeit s hallgattuk Emese szavait, hogy mit tesz az Úr.

Emese Afrikában, Kenya államban szolgál: misszionárius. A hallgatás közben fontam visszafelé a szálat. Hogyan is működik az Úr? Elhívott egy hitetlen édesanyját. A volt hitetlen édesanyja az Úr szolgáló leánya lett s gyermekét Isten kezébe

tette. A családot az Úr kisegítette a tüskés drótokkal őrzött országból, s Emese most Isten ügyét képviseli Afrikában! Mintha a Bibliából kiragadott történet elevenedett volna meg.

Isten útjai ilyenek!...

Emese 15 éves korában átadta szívét az Úr Jézusnak: Küldj Uram ahova akarsz és használj, amire kívánsz. Az ajánlkozás komolyságát szorgalmas előkészülettel, erős munkával bizonyította. A montreáli Sir George William egyetemen megszerzte a B.A. (Bachelor of Arts) diplomát. Tanárnői oklevelet kapott és néhány évi tanítás után egy torontói Bible Collegeban tovább képezte magát. Tanulta a *swahili* nyelvet, amit Kenyában remélt használni.

A kanadai Pentacostal Assembly kiküldte Kenyába, *Kismu* közelébe, egy száraz prairire, ahol egy középiskolát alapítottak. Emese meglepetésére azon a helyen a *lou* nyelvet beszélték, nem a *swahili*t. Elkezdte ezt a nyelvet tanulni. Négy évi szolgálat után egy évi szabadságra visszatért Kanadába. Amikor ismét Afrikába ment újabb meglepetés érte. Egy jobb éghajlatú, de nehezebb szolgálati helyre irányították. Egy elhanyagolt iskolát bíztak rá, amely tanuló hiány miatt bezárás előtt állt. Új hely és megint más nyelv, *maragoli*! Emese most már a harmadik afrikai nyelvet kezdte tanulni. A diákok száma 120-ra emelkedett, ezek közül 17 bentlakó volt, akik külön gondot jelentettek.

Ezzel a misszió történettel és a montreáli tartózkodásommal az Úr csodás működésének a további jeleivel is megismerkedtem. *Az Úr nem csak kiküldi az övéit, hanem gondoskodik is róluk.*

Montreálban van egy magyar református gyülekezet, a Magyar Presbitériánus Egyház. Ennek a gyülekezetnek a hívása vezetett Montreálba. Húsvét hetében bibliai előadásokat tartottam. Kedves, hívó, az Urat tisztelő közösségre találtam. Ezek a montreáli magyar református testvérek a vallási kereteken felül szolgálják az Úr ügyét. Lelkipásztorkuk, *Szabó Péter* meglepéssel és

örömmel mondta: nem régen küldtünk Emesének egy szép összegű támogatást. Majd mutatott egy levelet, amely a mi Cserepka testvéreinknek ment Bolíviába egy nagyobb csekkel együtt.

Megint az ajkamra tódult az ének szövege: Az Úr csodásan működik...

Egy hívő református lelki közösség támogatja a pünkösdiéket által kiküldött Emesét és a kanadai baptista külmiszió társaság által Bolíviába irányított Cserepka házaspárt. A montreáli református testvérek segítségével új világosságot gyújtottak szívemben. Ilyen hívőkön keresztül végzi az Úr az Ő csodálatos munkáját.

A csodák ideje még mindig tart!

U.

* * *

AMERICAN HUNGARIAN BAPTIST UNION RECEIPTS FOR THE MONTH OF MAY 1981

Home Mission

Mrs. Vilma Albright, N. Versailles, Pa. \$15.00; Silliman Church, Bridgeport, Ct. 38.90; Bethesda Retirement Home, Palm Bay, Florida 150.00; Bethesda Church, Palm Bay, Florida 100.00; Hungarian Baptist Church, New York, N.Y. 500.00; American Hungarian Baptist Women's Union 100.00. — **Total \$903.90.**

*

Literature

Hungarian Baptist Church, New York, N.Y. \$400.00; Gospel Messenger, Treasurer 7.00. — **Total \$407.00.**

*

Foreign Mission

Hungarian Baptist Church, New York, N.Y. \$240.00; American Hungarian Baptist Women's Union 100.00. — **Total \$340.00.**

*

Special Mission

Hungarian Baptist Church, New York, N.Y. \$525.00; Bethesda Church, Palm Bay, Florida 35.00. — **Total \$560.00.**

Louis Drescher, Treasurer

GREATER EUROPE MISSION PLAN TO OPEN ANOTHER BIBLE INSTITUTE

this fall—catering to Eastern Europeans. Based in Vienna, Austria, conveniently close to Yugoslavia, Czechoslovakia, and Hungary, the European Bible Institute will be headed by Michael Johnson, a GEM missionary among Yugoslavians since 1974. Several hundred thousand Eastern European refugees have settled in Vienna, creating a base for the new school, which will offer extension courses that may be taken in Eastern Europe for credit.

CT.

NÖK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Mária és Júdás

“Ekkor Mária elővett egy font valódi nárduszból készült, drága olajat, megkenete vele Jézus lábát és megtörölte a hajával. A ház betelt az olaj illatával. — Júdás így szólt: Miért nem adták el inkább ezt az illatszert 300 dénárért, és miért nem osztották ki a szegények között?” (Jn 12, 3-5.)

Némely, a Bibliában szereplő névből az idők folyamán egy pozitív vagy negatív jellegű fogalom lett. A Sodoma város neve pl. elvetemült istentelenséget jelent, a Betánia városka neve viszont lelki meghittséget fejez ki. A Szentírásban említett személyek neveiből, némely esetben, szintén egy ilyen tetszetős vagy viszsztatásító fogalom lett. A fenti alapige is két ilyen ellentétes jellegű nevet említ: Máriát és Júdást, és ez a két bibliai név a köztudatban két egymással ellentétes típust képvisel. Tanulmányozzuk őket ez alkalommal.

A betániai Mária az evangéliumnak egyik legrokonszenvesebb alakja. Az evangélisták többször említik, ő maga csak egyszer szólalt meg. “Uram, ha itt lettél volna, a testvérem nem halt volna meg”, szölt Krisztushoz, a Lázár halála alkalmával. Amikor egyszer a Márta nővére Jézusnál bepanaszolta, némán tűrte a szemrehányást. Ez arra enged következtetni, hogy Mária egy csendes és béketűrő asszony volt.

Mária hitt az Úr Jézusban. Uramnak szólította Őt és amikor Jézus beszélt, minden másról megfeledkezve, az ajkán csüngött.

Mária szerette az Úr Jézust. Szeretni sokféleképpen lehet: érzelemből és cselekvőből, számíttással és önzetlennel. A Mária szeretete nemes, tiszta, szent és alázatos volt. Fejének díszét, a haját is csak annyira becsülte, hogy vele a drága Mester lábát megtörölte.

Mária megértést tanúsított Krisztus iránt. Ez említésre méltó, mert a szeretet és megértés sajnos nem jár mindig együtt. Sok házastárs, szülő és gyermek és testvérek szeretik ugyan egymást, de nem képesek

egymást megérteni. A Péter tanítvány, jöllehet szerette a Mestert, nem értett mindig vele egyet. Mária jobban megértette az Úr Jézust, mint a tanítványai. Ez kiderül a fent idézett jelenetből, ezért balzsamozta meg előre, a küszöbön álló szenvedésére és halálára.

Mária áldozatot hozott az Úrnak. A nárduszból készített olaj értéke — háromszáz dénár —, majdnem egy évi napszámos-keresetnek felelt meg. Lehet, hogy ez Mária egyetlen megtakarított kincse volt és ezt most odaáldozta szeretett Urának. — Jézus halála után néhány asszony a halott Mestert kívánta bebalzsamozni, de erre nem került sor. Mária az élő Mesternek szánta oda áldozatát. Az asszonyok szándéka szép és nemes volt, de amit Mária tett, hathatóbb és jobb volt. Aki — egy közmondás szerint — azonnal ad, kétszeresen ad. Ez az elv lelki vonatkozásban is helyes.

Tereljük figyelmünket most Júdásra. A Júdás név tudvalevően a haszonleső árulás fogalmával azonos. E név héberül “dicsértes”-t jelent, és lehet, hogy Júdás magatartása a pályafutása elején, mint Jézus tanítványa, dicsértes volt. Hogy kiváltságos helyzetbe dacára, ti. Krisztus közelségében, a becselenség elrettentő példája lett, szinte érthetetlennek tűnik. Pál apostol intelme az első timótheusi levelében magyarázatul szolgálhat: “Minden rossznak gyökere a pénz szerelme!” Júdás szerelmese volt a pénznek és ez sodorta a becselenség lejtőjére, amelynek borzalmas végállomása az árulás, meghasonlás és öngyilkosság volt. Júdás szófukar ember lehetett, az evangélium róla is csak egy kijelentést jegyzett fel. A szegények gondozását ürügyül használva, pocsékolásnak nevezte Mária önzetlen cselekedetét. Az a szó, mellyel Pétert a főpap udvarában leleplezték, Júdásra is ráillik: “A te beszéded elárul téged!”

Mennyi rágalmat szórtak Krisztusra az ellenségei és milyen sok gyűlölet sziporkázott feléje — miért irigyelte Júdás tőle a szeretet megnyilvánulását? Az égi Mester három éven keresztül osztogatta könyörölő,

gyámolító és segítő szeretetét és most, a földi pályafutása végén az életét készült feláldozni — miért sajnálta Júdás tőle a Mária nemeslelkű áldozatát?

Júdás, mint mondtuk, kiváltságot élvezett, Jézus közvetlen környezetéhez tartozott; ma azt mondanánk, “keresztényen” volt. Ez felvet egy kérdést: Lehetséges az, hogy valaki formailag Krisztus táborához tartozzon, vallásosságot mímeljen, de szívében gyűlöletet tápláljon? A Júdás példája bizonyítja, hogy ez sajnos lehetséges. Bizalmi állása dacára kétszínű játékot űzött, majd az ellenséggel paktált és végül a sátán marataléka lett: kötelet ragadott és felakasztotta magát. Júdás esete tragikusan igazolja Krisztus Urunk intő szavát: “Senki sem szolgálhat két úrnak!”

Hogy melyik úrnak szolgálunk, az rajtunk múlik, de két úrnak szolgálni, vagyis szívünk egyik felét vallásossággal kidíszíteni és a másik felét a világnak berendezni, egy lehetetlen kísérlet. Júdásnak ez irányú kísérlete végzetesen kudarcba fulladt. — Krisztust nem lehet felemás szívvel követni.

Mária osztatlan szeretete, rendületlen hite és áldozatos szolgálata ezzel szemben, a példás tanítványság mintaképe lett. Olajának az illata betöltötte az egész házat; és ehhez hozzá fűzhető, hogy példaadásának üdítő illata, egészen napjainkig betöltötte az egész keresztény egyházat. — Írtózzunk Júdás szerepétől, hogy ne jussunk sorsára, tanuljunk Máriától és kövessük példáját! *Lant E.*

BARÁTAIM A “SENKIK”

Az én barátaim a “senkik”,
 akiket csak a Kegyelem
 tett és tehet már valakiké
 — az Úr előtt, nem emberek közt.

Az én barátaim a “senkik”,
 akik első az alázatban,
 de a hátsó sorokban állnak,
 még ha mindent megtettek is,
 tudva, hogy haszontalan szolgálak.

S bár a terhek nehezét hordják
 — keresztjüket —, nem panaszkodnak;
 a dicsekvők közt lemaradnak,
 kitüntetésből kimaradnak,
 elvetik a hiúság gondját.

Az én barátaim a “senkik”,
 ez a felettébb különös nép,
 kiknek kincsük vagyon a mennyben.

Mint senki a senkik között,
 szabad velük dalolva mennem
 hazafelé, áldás-úton,
 s a Hű Barát keresztjét zengnem.

Füle Lajos

MICHAEL KORNYA

Baptists of the world know very little — if they know anything at all — about a Hungarian Baptist layman whose “apostolic” work between 1875 and 1917 is unparalleled in the history of the European Baptists. Considering the religious circumstances in those years: intolerant Catholicism, jealous established Protestant churches, close contact between state and churches in Hungary, the work, the achievement of this apostle is unique among the worldwide Baptist fellowship.

The membership of the Hungarian Baptists in 1918, before Transylvania was occupied by Romania was 23,000. No foreign missionaries, no foreign financial help went to Hungary before the end of the first World War. That the number reached 23,000 was due in a great measure to the New Testament evangelistic method introduced and applied by Kornya. This number of 23,000 will be more outstanding if we compare it with the latest statistics of Baptists in other European countries, where the Baptist work was started about the same time, or even before Kornya's time with much financial aid and personnel assistance.

Here are some data from 1981 taken from the March, June-July issues of *The Commission*: Czechoslovakia 3,978; France 3,125; Italy 4,135; Poland 2,539; Spain 7,674.

It is admitted, not without some remorse, that Hungarian Baptists should take the blame for the fact that Baptists of the world do not know Michael Kornya, and were denied the inspiring story of this modern apostle.

Baptists of Hungarian extraction and background will find this brief story of this extraordinary man not only something to be proud of but also will be constrained to give thanks to Almighty that at the end of the 19th and the beginning of the 20th Century such a man existed. Christians everywhere will learn that no education, ordination can enable a man to serve Christ, as much as His calling — not to be a “preacher”, a “minister”, but just a

faithful witness. Kornya was an apostle, literally an emissary, to go to the “villages” and tell the people: repent ye!

The first and so far the only biography of Kornya was written by a Hungarian Baptist historian, Bertalan Kirner. Kirner's own life story is an interesting one. As a Calvinist minister he was involved in questionable practices for which he had to leave the ministry. After his conversion he joined the Baptist church, never again seeking office in the church. He took upon himself two tasks: to witness about the new life in Christ and to research the Anabaptist work in Hungary. He wrote several books about the Anabaptists, living in Hungary in the 17th Century.

During his travels, meeting with elderly Baptists his attention was drawn to the great peasant apostle, Kornya. His work, a 206 page book, appeared in the 1950's; but because the author failed to procure printing permission, the book was confiscated by the communist authorities. A few copies, however, escaped the searching effort of the police.

In 1964 Rev. George Balla while visiting Hungary and Transylvania found a copy of Kirner's book, brought it to America and by photo-offset method reprinted it. This book is the main source of the present writing.

Michael Kornya was born February 22, 1844, in Nagyszalonta. His name was listed in the Reformed Church birth registry. By this act, according to the existing law, he became a member of the “reformed” (Calvinist) church. This town is in the western part of Romania today. Before 1918 it was a part of Hungary. Nagyszalonta is a Hungarian town. His father was a farm worker, poor, as those people were at that time. Young Michael, after finishing the compulsory grammar school, followed his father's foot-steps, worked on the farm as a hired hand. Michael was a teen-ager when his father died. From then on he had to earn his daily bread.

At the age of 23 married a maiden

18 years of age, and by this time he was able to manage his own life by share-cropping. Economically he was on his own. His youth was spent in hard work.

Kornya's first contact with Baptists was in 1874. A Baptist, Michael Toth, invited him to a meeting in the home of Lajos Janos, where according to Toth a man will hold interesting Bible exposition. The “Bible expositor” was another layman, a Bible colporteur, Antal Novak. The plain, yet forceful Bible message pleased Kornya. He also bought a Bible and from then on he studied, not only read the Word of God. This “study” was Kornya's seminary education. In 1875 he was baptized by a German minister Heinrich Meyer.

It took about a year's study of the Bible for Kornya to come to the conclusion that a man must repent, give his heart to the Saviour, and then witness before all his friends and neighbors about the change in his life wrought by Christ. For Kornya, as his life story proves, baptism was a milestone whereby he abandoned the old way and started a new life-road. It was a change from a religion of indifference to a life of service. Man has no religion but he belongs either to the power and ruler of sin or he belongs to Christ. Belonging to Christ is working in Christ's field — just like he, Kornya, worked as a share-cropper in his employer's field. This is a simple and practical theology and religious education.

Any ministerial education, which misses this basic point, will fail to convey the design that was in Christ's mind. (U.)

(To be continued)

Hypocritical Singing:

The singing of a hymn should be a great experience. It can be a prayer, a testimony, a praise, or an invitation. Someone has written some interesting comparisons on the hymns we sing. We sing “*Sweet Hour of Prayer*” — and content ourselves with five to ten minutes a day. We sing “*Onward Christian Soldiers*” — and wait to be drafted into His service. We sing “*Oh for a Thousand Tongues*” — and don't use the one we have for God. We

sing "There Shall Be Showers of Blessing" — but do not come when it's raining! We sing "Blest Be the Tie That Binds" — and let the least little offense sever it!

We sing "Serve the Lord with Gladness" — and complain about all we have to do. We sing "We're

Marching to Zion" — but fail to march to Sunday School and Church. We sing "I Love to Tell the Story" — and never mention it to our neighbours and friends. We sing "Cast Thy Burden on the Lord" — and worry ourselves into nervous breakdowns! We sing "The Whole

Wide World for Jesus" — and never invite our next-door neighbours to Church. We sing "O Day of Rest and Gladness" and wear ourselves out travelling. We sing "Throw Out the Life Line" — and content ourselves with throwing out a fishing line! — Copied.

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

1981. augusztus 2.

Isten igazságot kíván

Móz. V. 16:18–20; 24:10–15, 17–19.

Napi elmélkedések:

Hétfő 27. Gondoskodás igazságosságról. Mózs. V. 16:18–17:1.

Kedd 28. Az igazságosság alapja. Mózs. V. 17:2–13.

Szerda 29. A királyok igazságosak legyenek. M. V. 17:14–20.

Csütörtök 30. Igazságosság irgalmassággal egyesítve. M. V. 24:6–7, 10–22.

Péntek 31. Isten dicsőítése az igazságosságért. Zsoltár 89:14–18.

Szombat 1. Igazságosság és a Messiás Király. Ézsaiás 9:2–7.

Vasárnap 2. A Messiás uralkodása. Ézsaiás 11:1–9.

Aranymondatt: "Igazságot kövess, hogy élhess, hogy örökségül bírád azt a földet, amelyet az Úr a te Istened ad néked" (Móz. V. 16:20).

Vasárnapi imádkozást: Dicsőítsük az igazságos Uralkodó Ur Jézust! (Ézsaiás 11:1–5.)

BETHESDA

CONTRIBUTIONS MAY, 1981

Mrs. Nick Bodolay, Wadsworth, OH \$10.00; Mrs. Gustav Szabadi, Lincoln Park, MI. In loving memory of: The Rev. Gustav Szabadi 50.00; Mr. Alexander Raduly, Palm Bay, Fla. 10.00; Misses Julia and Margaret Vargo, Hemet, CA 15.00; Mr. and Mrs. Stephan Selpal, Palm Bay, FL 25.00; Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay, FL 5.00; Mr. and Mrs. Steve Crump, Merritt Island, FL 25.00; The Rev. and Mrs. Gabriel Petre, Palm Bay, FL 10.00; Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay, FL 25.00; The Bethesda Baptist Church, Palm Bay, FL 85.00; Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, CT 133.65; Mrs. Elizabeth Haydn, Palm Bay, FL 15.00; Mr. and Mrs. Edward Kish, Fairfield, CT 10.00; Mr. and Mrs. Ignatz Fekete, Palm Bay, FL 15.00; Mrs. Elizabeth Kmet, St. Cloud, FL 10.00; Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay, FL 30.00; Mrs. Helen Schoper, Huntsville, AL 25.00; Mr. and Mrs. Frank Schubach, Palm Bay, FL 10.00.

— TOTAL \$508.65.

1981. augusztus 9.

A megújított szövetség alapja

Móz. V. 29:2–15.

Napi elmélkedések:

Hétfő 3. Ábrahámval kötött szövetség. Mózs. I. 17:1–8.

Kedd 4. Szövetség és szentség. Mózs. II. 19:1–6.

Szerda 5. A szövetség feltétele. Mózs. II. 19:7–14.

Csütörtök 6. A tíz parancsolat. Mózs. II. 20:1–8, 12–17.

Péntek 7. Szövetségekötés Sikemnél. Józsué 24:1–3, 14–15.

Szombat 8. Szövetségekötés Moabnál. Mózs. V. 29:1–15.

Vasárnap 9. Az új szövetség. Jerem. 31:31–37.

Aranymondatt: "Hajlék az örökkévaló Isten, alatt vannak örökkévaló karjai" (Móz. V. 33:27).

Vasárnapi imádkozást: Adjunk hálát az Újszövetségért! (Jerem. 31:31–37.)

* * *

1981. augusztus 16.

Megtérés és helyreállítás

Móz. V. 30:1–10.

Napi elmélkedések:

Hétfő 10. A szövetség megkötésének eredménye. Mózs. V. 29:16–28.

Kedd 11. Helyreállítás megtérés után. Mózs. V. 30:1–10.

Szerda 12. Megtérés Jósias idejében. Kir. II. 23:1–5.

Csütörtök 13. Visszatérés Istenhez. Jóel 2:10–14.

Péntek 14. "Bocsásd meg bűneimet!" Zsolt. 25:8–21.

Szombat 15. Miért hálnátok meg? Ezék 33:10–16.

Vasárnap 16. Az elveszett fiú fogadása. Luk. 15:11–24.

Aranymondatt: "Te azért térj meg és hallgass az Úr szavára és teljesítsd minden parancsolatát, amelyeket én e mai napon parancsolok néked..." (Mózes V. 30:8).

Vasárnapi imádkozást: Fogadjuk hálát örömmel az ígéretet: "...hozád fordul az Úr..." (Mózes V. 30:8–10).

1981. augusztus 23.

Döntés és a következménye

Mózes V. 30:11–20.

Napi elmélkedések:

Hétfő 17. A tizenkettő vallásos uniója. Józsué 24:1–7.

Kedd 18. Izráel birtokolja a Szent-Földet. Józsué 24:8–13.

Szerda 19. Élet vagy halál választása. Józsué 24:14–18.

Csütörtök 20. Tanúság saját választásról. Józsué 24:20–25.

Péntek 21. Itt emelem fel Ében-Haézer-emet. Józsué 24:25–31.

Szombat 22. A törvényben való gyönyör. Zsoltár 1. rész.

Vasárnap 23. Ima "értő" értelemért. Kir. I. 3:5–14.

Aranymondatt: "Bizonyosságul hívom ellenetek ma a mennyet és a földet, hogy az életet és a halált addtam előtökbe, az áldást és az átkot, választd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod" (Móz. V. 30:19).

Vasárnapi imádkozást: Diktálja szívünk az igei vallomást: "Mi is szolgálunk az Úrnak!" (Józsué 24:15–18.)

* * *

1981. augusztus 30.

Hű az Isten

Móz. V. 32:1–9.

Napi elmélkedések:

Hétfő 24. Feddhetetlen élet. Zsolt. 119:1–8.

Kedd 25. Tisztán tartott élet. Zsolt. 119:9–16.

Szerda 26. Gyönyörűség Isten törvényében. Zsolt. 119:17–24.

Csütörtök 27. Az élet helyreállítása. Zsolt. 119:25–32.

Péntek 28. Bizodalom az Úrban. Zsolt. 146.

Szombat 29. Dicséretet énekelj az Úrnak! Zsolt. 119:169–176.

Vasárnap 30. Az Úr állandó szeretete. Zsolt 103:6–18.

Aranymondatt: "Boldog vagy Izráel! Kicsoda olyan mint te? Nép, akit az Úr véd" (Móz. V. 33:29).

Vasárnapi imádkozást: Csatlakozzunk az éneklő Mózeshez! (Mózes V. 32:1–4.)